

ESTATUTO GALEGO DO CONSUMIDOR E USUARIO

Lei 12/1984, do 28 de decembro (D.O.G. 1/2/85)

Exposición de Motivos

A preocupación do lexislador por acadar unha axeitada defensa e protección xurídica do consumidor e usuario xurdiu, fundamentalmente, a partir da década dos anos sesenta, como unha necesidade ineludible para mellora-la posición de indefensión en que se atopaban amplos sectores da poboación co desenrolo da moderna “ sociedade de consumo”.

Hai que sulñar que o desenrolo das técnicas de venda no mercado impulsou un cambio de perspectiva nas relacións entre empresarios e clientela, de tal xeito que o consumidor ou usuario soe verse constringido a contratar en situación de desigualdade que entorpece o libre exercicio da autonomía da vontade. Así mesmo, o gran número de produtos e servicios que existe no mercado para satisfice-las mesmas necesidades, a complexidade técnica de moitos deles e a contratación en masa, conduce a unha falta de transparencia que dificulta a orientación do consumidor;contribuíndo tamén a esta situación o uso certamente frecuente de mensaxes publicitarias que tratan unicamente de influír no consumidor ou usuario, duna forma suxestiva ou insistente,para que adquira ou solicite determinado produto ou servico dotado dunha marca, pero non informan correctamente sobre as súas características fundamentais. A clarificación de tales situacións non só redundará en beneficio dos consumidores, senón tamén dos fabricantes e intermediarios da cadea de distribución, ó se garantir a aqueles a sanidade e calidade dos produtos postos á súa disposición no mercado, e protexer a estes contra as manipulacións ou usos indebidos dos seus produtos.

Así as cousas, e dentro da tendencia actual á crecente penetración das ideas sociais no campo xeral dos consumidores, non é soamente, ni sequera duna forma primordial, un interés privado que colisiona co interés privado da empresa, senón un interés público en xeral que os poderes públicos deben protexer e tutelar.

Intentouse encubri-la situación de indefensión dos consumidores e usuarios por dúas vías que non se exclúen entre si, senón que se complementan duna forma eficaz. Duna parte, os poderes públicos procuran apoia-las iniciativas dos consumidores e usuarios en orde a crea-las súas propias Organizacións ou Asociacións en defensa dos seus intereses; e da outra, xurdiu unha nova disciplina xurídica, baixo o nome de Dereito do Consumo ou Dereito dos Consumidores, que día a día vai cobrando un maior desenrolo tanto nas lexislacións nacionais coma no marco supra-nacional.

Débese advertir, sen embargo, que a axeitada formación dun Dereito dos Consumidores vese interferida pola existencia duna variada normativa civil, mercantil, penal e procesal que non se asusta facilmente ós principios que deben informar esta nova disciplina xurídica; de aí que o reto que se plantexa ó lexislador sexa o de introduci-las necesarias correccións nesta normativa común que posibiliten unha eficaz defensa e protección xurídica dos intereses dos consumidores e usuarios.

Neste sentido, e no plano supra-nacional, hai que sinala-la Carta de Protección do Consumidor do Consello de Europa, e o Programa Preliminar da Comunidade

Económica Europea para unha política de protección e información ós consumidores que constitúen un encomiable intento de configurar un catálogo de dereitos dos consumidores e usuarios, así como de presentar unhas recomendacións ós países membros, dirixidas a conseguir unha armonización lexislativa neste campo.

Entre os dereitos dos consumidores e usuarios, que se foron consolidando, pódese establecer, duna forma xeral, unha clasificación fundamental: os dereitos substantivos, que se concretan nos dereitos á saúde e seguridade física dos consumidores e usuarios o dereito á protección dos seus lexítimos intereses económicos e sociais, e o dereito a unha eficaz protección xurídica, administrativa e técnica e a unha axeitada reparación de danos e prexuícios; e os de carácter instrumental, que constitúen un presuposto ineludible para o eficaz exercicio dos dereitos substantivos, podéndose sinalar como tales: o dereito á información e á educación como consumidores e usuarios, e o dereito de representación a través das Asociacións e Organizacións de consumidores e usuarios, e o de que estas sexan consultadas nas materias que lles afecten.

Finalmente, e en atención a que non debe acollerse a un concepto uniforme do consumidor ou usuario, soen establecerse medidas de protección especial en relación con aquelas persoas que se encontren en especiais circunstancias de indefensión, inferioridade ou subordinación, como é o caso dos nenos, mulleres en estado de xestación, anciáns e minusválidos.

Nesta corrente inscríbese a vixente Constitución Española de 1978, que no artigo 51 reconece expresamente que os poderes públicos garantirán a defensa dos consumidores e usuarios, protexendo, mediante procedementos eficaces, a seguridade, a saúde e os lexítimos intereses económicos e sociais dos mesmos; así mesmo, promoverán a información e a educación dos consumidores e usuarios, fomentarán as súas organizacións e consultarán a estas nas cuestións que lles afecten.

Polo demais, débese suliñar que, conforme co previsto no artigo 53 da Constitución, o recoñecemento, respecto e protección dos principios recollidos no Capítulo III, e, en particular os que menciona o artigo 51, informarán a lexislación positiva, a práctica xudicial e a actuación dos poderes públicos.

Consciente a Xunta de Galicia desta problemática, e ó fin de dotar ós consumidores e usuarios dun amparo legal para a defensa dos seus intereses, e dispoñendo a Comunidade Autónoma Galega de competencias exclusivas nesta materia, en virtude do artigo 30, apartado I, párrafo cuarto, do Estatuto de Autonomía, formúlase a presente Lei do Estatuto Galego do Consumidor e Usuario, sen prexuício das limitacións impostas polo respecto ás normas de aplicación xeral e as referentes á política xeral de precios e as que constitúen a lexislación sobre defensa da competencia, e os principios constitucionais da liberdade de empresa, no marco da economía de mercado e da libre circulación de bens no territorio do Estado.

TITULO I

Principios Xerais

Artigo 1

Conforme o previsto no artigo 30, apartado I, párrafo cuarto, do Estatuto de Autonomía, a presente Lei ten por obxectores establece-los principios e normas básicas a que debe aterse a defensa dos dereitos e intereses dos consumidores e usuarios no ámbito da Comunidade Autónoma de Galicia.

Artigo 2

Enténdese por consumidores e usuarios, os efectos desta Lei, tódalas persoas físicas ou xurídicas que adquiren, utilicen ou disfruten de bens, mobles, inmobles e semoventes, medios, produtos ou servicios e actividades, calquera que sexa a natureza, pública ou privada, individual ou colectiva, de quen o produce ou intervén, directa ou indirectamente, na súa comercialización, sempre que o seu destino final sexa para o seu uso persoal, familiar ou colectivo.

Artigo 3

Son dereitos dos consumidores e usuarios:

- a) O dereito á protección da súa saúde e seguridade e do medio ambiente axeitado.
- b) O dereito á protección dos seus intereses económicos e sociais.
- c) O dereito á información e educación en materia de uso e consumo.
- d) O dereito a crea-las súas propias organizacións en orde á representación e defensa dos seus intereses, e a que estas sexan consultadas nas materias que lles afecten.
- e) O dereito á protección xurídica, administrativa e técnica e á reparación de danos e prexuícios.

Artigo 4

Outorgarase unha protección prioritaria e rigorosa ós dereitos dos consumidores e usuarios, en relación coa adquisición e disfrute daqueles produtos e servicios de consumo e uso común, ordinario ou xeneralizado, e especialmente os de rápido consumo e perecedeiros.

TITULO II

DEREITOS DO CONSUMIDOR

CAPITULO I

Dereito a Protección da Saúde e Seguridade

Artigo 5

Os bens, medios, produtos, servicios e actividade ofertados no mercado deben ser subministrados ou prestados de xeito que, en condicións razoables e previsibles, non leven consigo riscos que poidan eliminar ou reduci-las condicións de seguridade para a vida e a saúde dos consumidores e usuarios. Noutro caso, e a través de procedementos eficaces, deberán ser retirados do mercado os bens, medios e produtos, ou suspendidos os servicios e actividades susceptibles de serrar tales riscos.

Artigo 6

Calquera risco previsible que poidese provir da normal utilización de bens e servicios, en atención á súa natureza e ás eventuais circunstancias persoais que poidan concorrer no seu destinatario, deberá ser posto en coñecemento previo dos consumidores e usuarios polos medios apropiados e en forma clara e visible.

Artigo 7

No etiquetado, presentación e publicidade dos produtos alimenticios e bebidas postos á disposición dos consumidores deberán observarse as normas comúns ou as específicas

de cada produto, e, en particular, facilitarase unha correcta información ó consumidor sobre os ingredientes, aditivos, data de produción e caducidade, modo de emprego, conservación, número do rexistro sanitario de alimentos ou calquera outra circunstancia que poida afectar á saúde e seguridade.

Con obxecto de mante-los alimentos e bebidas en condicións idóneas para o seu consumo, adoptaranse, así mesmo, as medidas necesarias para evita-la alteración ou contaminación que, para tales produtos, poidese provir de falta de hixiene na súa manipulación, de envasado defectuoso ou de inaxeitadas condicións de transporte, conservación ou comercialización.

Regularanse os casos, modalidades e condicións en que se poderá efectua-la venda ambulante de bebidas e alimentos.

Artigo 8

En relación cos produtos farmacéuticos, a Administración Galega, coa necesaria colaboración dos organismos encargados da protección e defensa dos consumidores e usuarios, adoptará as medidas necesarias para o estricto cumprimento da normativa vixente, en atención á súa particular incidencia sobre as condicións de seguridade para a vida e a saúde das persoas. Do mesmo modo, arbitraranse as medidas oportunas en orden a evita-los riscos que para a saúde dos consumidores poidese representa-lo uso inaxeitado dos produtos zoo e fitosanitarios.

Os cosméticos e deterxentes deberanse asustar á normativa vixente, en particular no que se refire a súa composición, envasado e etiquetado, con obxecto de garantiza-la súa inocuidade e previ-los riscos derivados do seu uso inaxeitado

Os fertilizantes, insecticidas, funxicidas, herbicidas e tódolos artigos que levan na súa composición substancias tóxicas, cáusticas, corrosivas ou abrasivas deberán ir envasados coas debidas garantías e no etiquetado mesmo deberase subministrar ó usuario unha correcta e clara información sobre os riscos que comporta a súa manipulación e o seu emprego, así como as axeitadas prevencións e os pertinentes tratamentos en casos de urxencia por posibles descoidos, cunha correcta, clara e visible información.

Respecto dos produtos enumerados no párrafo anterior, estableceranse normas rigurosas para evitar que, na súa almacenase, transporte ou venda, se poida producir contaminación de artigos alimentarios ou confusión no consumidor por similitude externa ou proximidade dos produtos nos establecementos de expedición.

Artigo 9

Adoptaranse as medidas oportunas en orde a que os produtos manufacturados que poidan serrar un risco para a saúde e seguridade física das persoas, sexan sometidos a controis rigorosos e eficaces no seu proceso de fabricación, transporte e comercialización, prestando a este respecto a debida atención ós servizos de reparación e mantemento.

Artigo 10

O Goberno Galego, anualmente, levará a cabo a confección duna relación de produtos, bens e servizos considerados de primeira necesidade, atribuíndose esta condición a aqueles que por seren de uso ou consumo común, ordinario ou xeneralizado, e polo tanto afectaren a amplos sectores da poboación, precisan dun control máis intenso e continuado.

Artigo 11

Quen pretenda adquirir, utilizar ou disfrutar duna vivenda para o seu uso particular, familiar ou colectivo, terá dereito a obter do que a ofrece no mercado unha información veraz sobre as características constructivas, calidade de material e instalacións de todo tipo, mesmo aquelas que conleven un aforro enerxético, condicións hixiénico-sanitarias, e todas aquelas circunstancias que poidan repercutir na saúde e seguridade das persoas e na calidade de vida.

En todo caso, observarase a prohibición de utilizar na construción de vivendas en locais de uso público materiais e demais elementos susceptibles de serrar riscos para saúde e seguridade das persoas.

Artigo 12

Os poderes públicos, conforme a normativa vixente, e en atención ó interés xeral dos consumidores e usuarios, velarán pola seguridade, calidade e salubridade dos transportes e locais de uso público, exercendo duna forma rigorosa e eficaz as funcións de control, inspección e sanción, no seu caso, que teñen atribuídas para asegura-lo cumprimento daquelas condicións.

A prescrición contida no párrafo anterior exercerase con especial rigor e intensidade respecto dos transportes e locais destinados ó uso e servicios de menores en idade escolar.

Artigo 13

Os poderes públicos, xa sexa directamente a través dos propios órganos da Administración, ou ben en colaboración coas organizacións e asociacións de consumidores e usuarios, organizarán campañas informativas así como actuacións programadas de control de calidade, especialmente en relación cos produtos e servicios de uso ou consumo común, ordinario ou xeneralizado, e cos que reflexen unha maior incidencia nos estudos estadísticos e epidemiolóxicos, dirixidas, entre outros obxectivos, a:

- 1) Previ-los riscos que se poidesen derivar do uso inaxeitado de produtos ou servicios eventualmente perigosos fundamentalmente nos que poidan afectar en maior grado á saúde e seguridade das persoas.
- 2) Evita-los fraudes ou adulteracións de que poidan ser obxectores os produtos no seu proceso de fabricación e comercialización.
- 3) Impedi-las situacións de indefensión ou inferioridade en que se poidan encontra-los usuarios e consumidores, tanto na contratación coma durante o desenrolo do contrato, e na súa xenérica posición xurídica de usuarios dun servicio público.
- 4) Protexer e vixiar dun modo especial os produtos con denominación de orixe.

Artigo 14

A Administración da Comunidade Autónoma de Galicia, a través dos órganos encargados da aplicación e control da normativa que garante o dereito á protección da saúde e seguridade dos consumidores, publicará anualmente unha memoria detallada das súas actividades, indicando os resultados dos controis das súas actividades, indicando os resultados dos controis efectuados e presentando como anexos os fundamentos das súas decisións.

CAPITULO II

Dereito a Protección dos Intereses Económicos e Sociais dos Consumidores e Usuarios.

Artigo 15

Sen prexuício do que establezan as normas civís e mercantís na materia, e outras disposicións de carácter xeral ou as específicas de cada produto ou servizo, e en atención ó interese xeral dos consumidores e usuarios, deberán ser respectados e defendidos os lexítimos intereses económicos e sociais nos termos establecidos nesta Lei e disposicións complementarias.

Artigo 16

A publicidade en xeral dos produtos, servizos ou actividades ofrecidas no mercado axustarase á súa verdadeira natureza, características, condicións utilidade ou finalidade. Calquera manifestación publicitaria enganosa que atente contra os lexítimos intereses dos consumidores e usuarios será considerada como fraude e poderá ser obxecto de sanción administrativa. As asociacións de consumidores e usuarios estarán lexitimadas para iniciar e intervir nos oportunos procedementos administrativos.

Artigo 17

Aqueles métodos de venda que limiten, dificulten ou restrinxan a liberdade de elección así como a vontade de contratar en prexuício dos consumidores e usuarios, serán debidamente regulamentados.

En especial, protexerase os consumidores e usuarios coas correspondentes regulamentacións específicas, fronte os prexuícios que se poidesen derivar das vendas ambulantes, a domicilio, por correspondencia, mediante saldos e liquidacións, ou das que inclúan a concesión dun premio, a participación nun sorteo, concurso e calquera outra clase de prima e en todas aquelas que dalgún xeito poidan redundar en detrimento da liberdade de elección, da comprobación de calidade ou da vontade de contratar dos consumidores e usuarios.

Artigo 18

Conforme á normativa xeral vixente na materia, os consumidores e usuarios serán protexidos fronte ás eventuais cláusulas abusivas contidas nos contratos tipo ou de adhesión establecidas dun xeito unilateral por quen ofrece no mercado bens ou servizos incluídos os que faciliten as Administracións Públicas e as Entidades e empresas delas dependentes.

Artigo 19

Adoptaranse tódalas medidas precisas e oportunas para a defensa da calidade dos bens e servizos ofrecidos no mercado e mantemento da transparencia nos prezos.

A este respecto, os bens e servizos postos á venda axustaranse ás súas propias normas de calidade, e en xeral esixirase dos mesmos que sexan asustados á finalidade que pode motivala súa adquisición, conforme ás expectativas razoables que se deriven da súa descrición, prezos e outras circunstancias.

Así mesmo, para mante-la transparencia dos prezos no mercado, esixirase absoluta precisión no prezo da adquisición, xa sexa ó contado ou aprazado e, ó mesmo tempo, garantirase a exactitude no peso e na medida.

Artigo 20

Respecto dos bens de natureza duradeira, adoptaranse dentro da normativa vixente as medidas que conduzan a logralos seguintes obxectivos:

a) Entrega, polo fabricante ou vendedor, duna garantía que, formalizada por escrito, expresará necesariamente:

1) O garante.

2) O beneficiario da garantía

3) O obxectores ou contido da garantía

4) O prazo de duración da garantía, durante o cal o beneficiario da mesma terá dereito, como mínimo, á reparación totalmente gratuíta dos vicios ou defectos orixinarios e dos danos e prexuícios por eles ocasionados, así como á substitución do obxecto adquirido por outro de idénticas características ou á devolución do precio pagado nos supostos en que a reparación efectuada non fose satisfactoria e o ben non tivese as condicións óptimas para cumprilo uso a que estíbese destinado.

5) Unha información precisa que lle permita diferenciar con claridade os servicios post-venta debidos polo vendedor ou fabricante en concepto de garantía contractual dos que teñen que ser custeados ó seu cargo.

b) Axeitado servico técnico e existencia de repostos durante o período ordinario de duración segundo os casos. En todo caso, os poderes públicos velarán polas condicións dos servicios post-venta.

Artigo 21

Suprimido por Sentencia do Tribunal Constitucional de 22 de marzo de 1.991.

CAPITULO III

DEREITO A INFORMACIÓN E EDUCACIÓN

Artigo 22

Os consumidores e usuarios teñen dereito a recibir unha información veraz, completa, obxectiva e eficaz sobre as características esenciais dos bens e servicios postos á súa disposición no mercado, coas indicacións para o seu correcto uso ou consumo e as advertencias sobre riscos previsibles, de tal forma que poidan realizar unha elección consciente e racional entre os diversos bens e servicios concorrentes e utilzalos duna maneira segura e satisfactoria.

Artigo 23

Para garantir-lo dereito dos consumidores e usuarios a unha correcta información sobre os diversos bens e servicios que se ofrecen no mercado, a Administración da Comunidade Autónoma de Galicia esixirá o estricto cumprimento da normativa vixente, común ou específica de cada produto ou servico, relativa á fabricación, composición e etiquetado, presentación e publicidade dos produtos e servicos postos á venda.

Arbitraranse as medidas oportunas para a información sobre os bens e servicos, contida no etiquetado, facilitada nos establecementos mercantís ou difundida mediante anuncios publicitarios, sexa rigurosamente veraz e obxectiva, e, particularmente, sobre os seguintes extremos: orixe empresarial e procedencia xeográfica, natureza e composición; calidade, cantidade e categoría comercial; condicións de idoneidade para

o consumo e advertencias sobre riscos previsibles; condicións dos servicios, prezos e demais características relevantes.

En todo caso, a Administración da Comunidade Autónoma fomentará a oportuna información sobre o xeito de utilización, as contraindicacións e as garantías dos produtos.

A estes efectos, e no ámbito da Comunidade Autónoma Galega, propiciarase o emprego do galego.

Artigo 24

Co fin de facilitarlles ós consumidores e usuarios a información precisa para o axeitado exercicio dos dereitos que esta Lei lles reconece e, en xeral, atender á defensa e protección dos seus lexítimos intereses, a Administración da Comunidade Autónoma de Galicia promoverá, fomentará e, no seu caso, habilitará ou apoiará a creación de oficinas e servicios de información ó consumidor e usuario, xa sexan de titularidade pública, xa dependan duna organización ou asociación de consumidores.

Nas Oficinas de Información non estará permitida a publicidade expresa ou encuberta.

Artigo 25

Coa finalidade de conseguir que o consumidor ou usuario poida efectuar unha elección racional entre os diversos produtos e servicios postos á súa disposición no mercado, o Goberno Galego instrumentará as medidas precisas para o desenrolo das seguintes actuacións:

- a) A utilización de etiquetas voluntarias informativas.
- b) O outorgamento, por unha entidade pública ou privada, de certificados de calidade ou denominación de orixe que acrediten o axeitamento do produto ou servizo a determinadas normas de calidade.
- c) A realización de ensaios ou probas comparativas entre os produtos e servizos concorrentes.

Artigo 26

Os poderes públicos promoverán a educación e a formación permanente dos consumidores ou usuarios coa finalidade de que poidan acadar e desenrolar un comportamento en liberdade e responsabilidade no mercado de bens e servizos, e cheguen a coñecer os seus dereitos e deberes e a maneira de exercelos axeitadamente.

Para lograr este fins, o Goberno Galego adoptará as medidas oportunas en orde a que se dea acollida no sistema educativo ás ensinanzas en materia de consumo.

Promoverase así mesmo a información e educación dos consumidores ou usuarios a través dos medios de comunicación social de titularidade pública, facilitándolle-lo acceso a eles ás asociacións de consumidores e usuarios e máis grupos ou entidades interesadas.

Así mesmo levaranse a cabo campañas informativas coa finalidade de conseguir que o usuario de servizos acadese os coñecementos axeitados sobre as súas peculiaridades.

CAPITULO IV

Dereito de Representación, Consulta e Participación

Artigo 27

Os consumidores e usuarios teñen o dereito de se constituír en organizacións e asociacións para facer efectiva unha axeitada representación e defensa dos seus intereses.

As asociacións de consumidores e usuarios, na súa estrutura interna e na adopción dos seus acordos, rexiranse por un sistema democrático. Así mesmo, e co fin de conseguir unha maior representatividade e acadar unha maior eficacia no desempeño das súas funcións, poderanse integrar en agrupacións ou federacións.

O Goberno Galego adoptará as medidas precisas para promove-lo asociacionismo e dar axeitada e eficaz participación ás asociacións de consumidores e usuarios.

Artigo 28

Os efectos da presente Lei, serán recoñecidas como organizacións de consumidores e usuarios aquelas que, estando legalmente constituídas, teñan como finalidade primordial a defensa, información e educación dos mesmos e estean inscritas no Rexistro correspondente.

Tamén se considerarán organizacións de consumidores e usuarios as Entidades constituídas polos mesmos con arreglo á lexislación cooperativa que entre os seus fins figure, necesariamente, a educación e formación dos seus socios e están obrigados a constituír un fondo con tal obxecto, segundo a súa lexislación específica.

Artigo 29

O Goberno Galego establecerá as canles axeitadas para que as organizacións ou asociacións de consumidores e usuarios sexan consultadas en cantos temas poidan afectar directamente ó interés dos consumidores e usuarios.

As asociacións de consumidores e usuarios consultaránse nos termos do artigo 130, apartado 4º, da Lei de Procedemento Administrativo, na elaboración de todas aquelas disposicións de carácter xeral que lles afecten directamente ós consumidores e usuarios, sempre que razóns de urxencia ou interés xeral non aconsellen o contrario.

O Goberno Galego, por razóns de interés xeral, promoverá a colaboración entre organizacións de consumidores e empresarios.

CAPITULO V

Dereito a Protección Xurídica, Administrativa e Técnica e Reparación de Danos e Prexucios

Artigo 30

De acordo co establecido na lexislación xeral do Estado en materia de garantías e responsabilidades, os consumidores e usuarios terán dereito a unha eficaz protección xurídica, administrativa e técnica ordenada á prevención ou reparación dos danos e prexucios que poidan sufrir como consecuencia da adquisición, uso ou disfrute dos bens e servizos que se poñen a súa disposición no mercado.

Artigo 31

Crearase unha comisión consultiva que terá que ser consultada na adopción daquelas disposicións que afecten directa ou indirectamente á protección e defensa dos consumidores e usuarios, e velará pola correcta aplicación da normativa vixente nesta materia. Nesta comisión terán que estar axeitadamente representadas as asociacións que teñan como obxectivo a defensa dos consumidores e usuarios e as organizacións ou entidades vinculadas a intereses profesionais ou empresariais, así como os órganos da Administración Galega que desenrolen competencias nesta materia.

TITULO III

Grupos de Protección Especial

Artigo 32

1) Os nenos, mulleres en estado de xestación, anciáns, diminuídos físicos e psíquicos e, en xeral, aqueles consumidores ou usuarios que, dun xeito individual ou colectivo, se encontren nunha situación de inferioridade ou indefensión deberán recibir unha protección especial no tocante ó consumo ou utilización dos bens ou servizos postos a súa disposición no mercado.

2) Os órganos e servizos da Administración Autonómica Galega que teñan atribuídas competencias en materia de consumo adoptarán as seguintes medidas en relación cos bens ou servizos destinados a ser consumidos ou utilizados por aquelas persoas:

a) No etiquetado, presentación e publicidade daqueles bens ou servizos proporcionarase unha correcta información, así como as advertencias precisas, por medios claros e notorios, acerca dos riscos que para a saúde e seguridade física dos seus destinatarios se poidesen derivar dun uso normal ou dun previsible mal uso.

b) Instrumentaranse os controis necesarios para verificalo estricto cumprimento das condicións de seguridade esixidas legalmente, en orde a garantir un uso ou disfrute sen riscos daqueles bens ou servizos.

Artigo 33

Nos medios de comunicación social de carácter público ou que reciban algunha subvención ou axuda con cargo ós fondos públicos, as mensaxes dirixidas ós nenos a través dos anuncios publicitarios, programas, espectáculos ou publicacións deben reunir as seguintes condicións:

a) Evita-la manipulación psíquica dos nenos, co fin de non interferir no axeitado desenvolvemento da súa personalidade.

b) Evita-la incitación á violencia ou á realización de actos delictivos.

c) Non suxerir hábitos de consumo de bebidas alcohólicas, tabaco ou calquera outro produto que poida orixinar efectos nocivos para a saúde ou que xeren dependencia.

d) Que os seus contidos non sexan contrarios á moral pública ou ofendan sentimentos éticos ou relixiosos.

Artigo 34

O Goberno Galego establecerá a normativa axeitada para que os anciáns e diminuídos físicos non se vexan discriminados, por razóns de inferioridade ou indefensión, nos diferentes aspectos da vida social que afecten ó seu uso ou disfrute dos bens e servizos

que se poñan á súa disposición no mercado. En particular, adoptaranse as medidas oportunas para facilitarlle a utilización dos transportes e servicios públicos e o acceso ós locais de uso público.

Disposición Derradeira Primeira

A incoación, trámite e resolución dos expedientes sancionadores que se deriven da presente Lei e doutras disposicións que se dicten no seu desenvolvemento, así como a finalización dos mesmos na vía administrativa, corresponderalles ós órganos competentes da Comunidade Autónoma que teñan asumidas regulamentariamente tales facultades.

No que afecta á calificación de infraccións, tipo de sancións e, no seu caso, contía das mesmas, será de aplicación o réxime xeral que rexe para o Estado.

Disposición Derradeira Segunda

O Goberno Galego promoverá oportunamente a creación de laboratorios que teñan por obxecto efectuar ensaios, controis e análises, na medida en que conte con medios para a súa realización, ou, noutro caso, por medio da colaboración con outras entidades e organismos capaces de presta-la asistencia técnica axeitada; todo iso con obxecto de facilitar unha información útil ós consumidores ou de contribuír á mellora da calidade dos produtos, así como proporcionarlle os informes precisos ós órganos da Administración encargados do exercicio da potestade sancionadora en materia de consumo, podendo emiti-las certificacións correspondentes.

Disposición Derradeira Terceira

O Goberno Galego presentará anualmente ante a comisión correspondente do Parlamento Autónomo unha memoria das actividades que desenvolva no ámbito do consumo

Disposición Derradeira Cuarta

O Goberno Galego poderá dictar cantas disposicións legais sexan precisas para o desenvolvemento normativo da presente Lei.

Disposición Derradeira Quinta

A presente Lei entrará en vigor o día seguinte da súa publicación no Diario Oficial de Galicia.